

הַלְבוֹת שְׁקָלִים פָּרָק ב

א. בַּיֵּצֵד כּוֹנְסִין הַשְּׁלַחְנִיִּין אֶת הַשְּׁקָלִים : בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, מִנִּיחִין לַפְּנִיָּהֶם שְׁתֵּי תַבּוֹת שׁוּלֵי הַתְּבָה רַחֲבִין מִלְמָטָה, וּפִיָּה צָר מִלְמַעְלָה כָּמִין שׁוֹפָר, כְּדִי שִׁישְׁלִיכוּ לְתוֹכָן, וְלֹא יִהְיֶה אִפְשָׁר לִקַּח מֵהֶן בְּנִחַת. וְלָמָּה עוֹשִׂין שְׁתֵּי תַבּוֹת, אַחַת שֶׁמְשַׁלִּיכִין בָּהּ שְׁקָלִים שְׁלֹשָׁנָה זֹו ; וְהַשְּׁנִיָּה מִנִּיחִין בָּהּ שְׁקָלֵי שָׁנָה שְׁעֶבְרָה, שְׁגוֹבִין מִמִּי שֶׁלֹא שָׁקַל בַּשָּׁנָה שְׁעֶבְרָה.

ב. וּבַמִּקְדָּשׁ הָיָה לַפְּנִיָּהֶם תָּמִיד שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה תַבּוֹת, כָּל תְּבָה כָּמִין שׁוֹפָר רֵאשׁוֹנָה, לְשְׁקָלֵי שָׁנָה זֹו ; שְׁנִיָּה, לְשְׁקָלֵי שָׁנָה שְׁעֶבְרָה ; שְׁלִישִׁית, לְכָל מִי שִׁישׁ עָלָיו קָרְבֵּן שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, אֶחָד עוֹלָה וְאֶחָד חֲטָאֵת, מִשְׁלִיךְ דְּמִיָּהֶן לַתְּבָה זֹו ; רְבִיעִית, לְכָל מִי שִׁישׁ עָלָיו עוֹלַת הָעוֹף בַּלֶּבֶד, מִשְׁלִיךְ דְּמִיָּה לַתְּבָה זֹו ; חֲמִישִׁית, לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת לִקְנוֹת בָּהֶן עֲצִים לְמַעַרְכָּהּ ; שְׁשִׁית, לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת לְלִבּוֹנָה ; שְׁבִיעִית, לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב זָהָב לַפִּפְרֵת ; שְׁמִינִית, לְמוֹתֵר חֲטָאֵת, כְּגוֹן שֶׁהִפְרִישׁ מַעוֹת לְחֲטָאֵתוֹ וְלִקַּח חֲטָאֵת וְהוֹתִיר מִן הַמַּעוֹת, יִשְׁלִיךְ הַשָּׂאֵר לְתוֹכָהּ ; תְּשִׁיעִית, לְמוֹתֵר אֲשֶׁם ; עֲשִׂירִית, לְמוֹתֵר קִנֵּי זָבִים וְזִבּוֹת וְיוֹלָדוֹת ; אַחַת עֶשְׂרֵה, לְמוֹתֵר קָרְבָּנוֹת נָזִיר ; שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, לְמוֹתֵר אֲשֶׁם מְצָרַע ; שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה, לְמִי שֶׁהִתְנַדֵּב מַעוֹת לְעוֹלַת בְּהֵמָה.

ג. וְשֵׁם כָּל דָּבָר שִׁיְהִיו מַעוֹתָיו בְּתוֹךְ הַתְּבָה, כְּתוּב עַל הַתְּבָה מִבַּחוּץ. וְתִנָּאֵי בֵּית דִּין הוּא עַל כָּל הַמּוֹתְרוֹת, שִׁיקְרָבוּ עוֹלַת בְּהֵמָה. נִמְצְאָתָ לָמַד שֶׁכָּל הַמַּעוֹת הַנִּמְצָאוֹת בְּשֵׁשׁ הַתַּבּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת, לְעוֹלַת בְּהֵמָה ; וְעוֹרוֹתֵיהֶן לְכוֹהֲנִים, כִּשְׂאֵר כָּל הָעוֹרוֹת. וְכָל הַמַּעוֹת שֶׁבַּתְּבָה שְׁלִישִׁית, יִלְקַח בָּהֶן עוֹפוֹת חֲצִיץ עוֹלוֹת, וְחֲצִיץ חֲטָאוֹת. וְשֶׁבִרְבִיעִית, כָּלן עוֹלַת הָעוֹף.

ד. בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּשְׁגוֹבִין הַשְּׁקָלִים, מְשַׁלְחִין אוֹתָן בְּיַד שְׁלוֹחִים לְמִקְדָּשׁ ; וַיֵּשׁ לָהֶם לְצַרֵּף אוֹתָן בְּדִינָרֵי זָהָב, מִפְּנֵי מִשְׁאוּי הַדֶּרֶךְ. וְהַכֹּל מִתְקַבֵּץ לְמִקְדָּשׁ, וּמִנִּיחִין אוֹתוֹ בַּלְשָׁכָה אַחַת מִן הַלְשָׁכוֹת בַּמִּקְדָּשׁ ; וְסוֹגְרִין דְּלִתּוֹתֶיהָ בַּמִּפְתָּחוֹת, וְחוֹתְמִין עָלֶיהָ חוֹתְמוֹת. וּמִמְלֵאִין מִכָּל הַשְּׁקָלִים שִׁיתְקַבְּצוּ שָׁם, שְׁלוֹשׁ קָפוֹת גְּדוּלוֹת שְׁעוֹר כָּל קָפָה, כְּדִי שֶׁתְּכִיל תִּשְׁע סְאִין ; וְהַשָּׂאֵר, מִנִּיחִין אוֹתוֹ בַּלְשָׁכָה. וְזֶה שֶׁבַּתּוֹךְ הַקָּפוֹת, הוּא הַנִּקְרָא תְרוּמַת הַלְשָׁכָה ; וְזֶה שִׁישְׂאֵר שָׁם יֵתֵר עַל מֶה שִׁישׁ בַּקָּפוֹת, הוּא הַנִּקְרָא שִׁירֵי הַלְשָׁכָה.

ה. בְּשְׁלוֹשָׁה פָּרָקִים בַּשָּׁנָה, תּוֹרְמִין אֶת הַלְשָׁכָה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן, וּבְרֹאשׁ חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי קֹדֶם יוֹם טוֹב אוֹ אַחֲרָיו, וְקֹדֶם עֲצֶרֶת בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם. וְכִיֵּצֵד תּוֹרְמִין אוֹתָהּ : אֶחָד נִכְנָס לַפְּנִים מִן הַלְשָׁכָה, וְהַשּׁוֹמְרִין עוֹמְדִים בַּחוּץ ; וְהוּא אוֹמֵר לָהֶם, אֲתָרֶם, וְהֵן אוֹמְרִים לוֹ, תָּרֵם תָּרֵם תָּרֵם, שְׁלוֹשָׁה פַּעַמִּים. וְאַחֵר כֶּךָ מְמַלֵּא שְׁלוֹשׁ קָפוֹת קִטְנוֹת, כָּל קָפָה מֵהֶן מְכִילָה שְׁלוֹשׁ סְאִין מֵאוֹתָן שְׁלוֹשׁ קָפוֹת הַגְּדוּלוֹת ; וּמוֹצִיאָן לַחוּץ, כְּדִי לְהַסְתַּפֵּק מֵהֶן עַד שִׁיכָלוּ.

ו. וְחוּזֵר וּמְמַלֵּא אוֹתָן הַשְּׁלוֹשׁ קָפוֹת הַקִּטְנוֹת מִן הַשְּׁלוֹשׁ הַגְּדוּלוֹת, פַּעַם שְׁנִיָּה קֹדֶם עֲצֶרֶת ; וּמִסְתַּפְּקִין מֵהֶן, עַד שִׁיכָלוּ. וְחוּזֵר וּמְמַלֵּא אוֹתָן, פַּעַם שְׁלִישִׁית מִן הַשְּׁלוֹשׁ הַקָּפוֹת הַגְּדוּלוֹת בַּתִּשְׁרִי ; וּמִסְתַּפְּקִין מֵהֶן עַד שִׁיכָלוּ, עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן. וּבְרֹאשׁ

חדש ניסן, תורמין מתרומה חדשה. לא הספיקו להן השקלים שבשלוש קפות הגדולות, וכלו עד שלא הגיע ניסן חזרין ותורמין, משירי הלשכה.

ז. שלוש קפות הקטנות שהוא תורם בהם ומוציאן לחוץ, כתוב עליהן אלף בית גימל כדי שיסתפקו מן הראשונה עד שתכלה, ואחר כך מסתפקין מן השנייה, ואחר כך מסתפקין מן השלישית. ותורם ראשונה מן הקפה האחת הגדולה, ומחפה אותה במטפחת; ותורם השנייה מהקפה הגדולה השנייה, ומחפה אותה במטפחת. ותורם השלישית מן הקפה הגדולה השלישית, ואינו מחפה אותה כדי שתהיה נפרת שפה סים. ויתחיל ממנה בתחלה, בפעם שניה כשיכנס קדם עצרת; ותורם הראשונה מן הגדולה שהיתה מגלה, ומחפה אותה; ותורם השנייה מן הגדולה שתורם ממנה בראשונה תחלה, ומחפה אותה; ותורם השלישית מן הגדולה הסמוכה לה, ואינו מחפה אותה כדי שיתחיל ממנה בתחלה, בפעם שלישית כשיכנס בתשרי: עד שנמצא תורם ראשונה ושנייה ושלישית, הקטנות מכל אחת ואחת מן הגדולות.

ח. כשהוא תורם שלוש קפות אלו, תורם את הראשונה לשם ארץ ישראל; והשנייה, לשם הכרכין המקפין לה ולשם כל ישראל; והשלישית, לשם בבל ולשם מדי ולשם המדינות הרחוקות ולשם שאר כל ישראל.

ט. כשהוא תורם, מתפנין לתורם על הגבוי שיש בלשכה, ועל הגבוי שעדיין לא הגיע ללשכה, ועל העתיד לגבות כדי שיהיו אלו השקלים שהוציאו להסתפק מהן, כפירה על כל ישראל, וכאלו הגיעו כל שקליהן ללשכה, ונתרמה מהן תרומה זו.

י. כשיכנס התורם לתורם, לא יכנס בבגד שאפשר להחבות בו כסף, ולא במנעל, ולא בסנדל, ולא בתפלה, ולא בקמיע שמא יחשדו אותו העם, ויאמרו החביא ממעות הלשכה תחתיו כשתרמה; ומדברים היו עמו, משעה שיכנס ועד שעה שיצא כדי שלא יתן לתוך פיו. ואף על פי שנוהרים כל כך, עני או מי שהוא נבהל להון, לא יתורם מפני החשד, שנאמר "והייתם נקיים מה", ומישראל" (במדבר לב, כב).